

Od zrození ke smrti...

2. díl: Brána Života – POROD

Text:
Lucie Suchá
Groverová

Jak jsem v únorovém čísle slíbvala, vplujeme dnes lehce, ale rázným plaveckým stylem do Brány s názvem POROD, tedy tématu, které se týká každého z nás, ať jsme žena, muž, dítě, prezident(ka),... či uklízeč(ka). Tématem, které není určeno pouze odborníkům/odbornicím, gynekologům/gynekoložkám, porodníkům/„porodnicím“,... ale týká se skutečně KAŽDÉHO z nás. Každého ČLOVĚKA. Představím vám postupně jeho dvě varianty a také témata, která nám přináší do života. Předdesílám, že text není nikterak „odborný“ a je na vás, co si z něho vzít chcete či nechcete, jaké informace a na jaké úrovni si k němu dohledáte či nedohledáte, jakým tempem a v jakém čase ho budete či nebudete číst. A pokud jste přišli na svět, ostatně stejně jako já a většina z nás, jinak než „přirozeně“ nebo jinak než „přirozeně“ přišly na svět vaše děti, neklesejte prosím na mysli. Na každého z nás tady na světě čekají životní lekce „ušité na míru“ a známá okřídlená věta praví, že nikdo nedostane naloženo víc, než unese. Účelem tohoto textu není rozdělovat porod na „správný“ a „špatný“. Osobně na nic takového ani nevěřím.

Mimochodem, pozastavili jste se někdy nad tím, kdo nebo co to vlastně je ten „ČLOVĚK“? Slovo člověk vyjadřuje ve slovanských jazycích samotnou podstatu toho, čím jsme. Výraz člověk je odvozen od kořene pojmu celý a souvisí s významy ucelený, celistvý. Celistvost je odvozena od slova cella. Je to výraz, který v sobě nese informaci, že tomu, co je celé, ve vztahu k celku nic nechybí. Cella znamená buňku – ucelenou formu schopnou vlastního samostatného rozvoje.

Porod v dnešní době můžeme rozdělit na dvě úplně základní varianty: Porod přirozený – tj. komplexní proces, během kterého jsou veškeré tělesné procesy a interakce na okolí přirozeně velice integrované a koordinované. Jde o proces ucelený. Porod intervenovaný – proces, do kterého je zvenku zasahováno (intervence představuje vnější zásah do nějakého procesu za účelem jej ovlivnit, změnit).

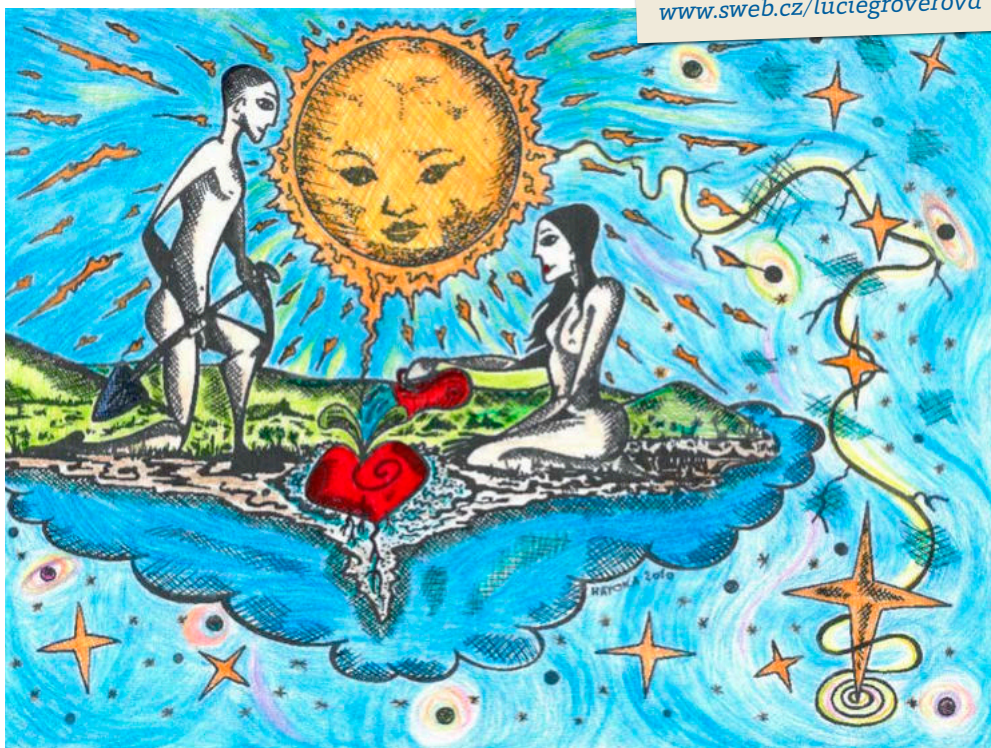
Základem přirozeného porodního procesu je SPOLUPRÁCE ženy, dítěte a muže na mnoha úrovních. Devět měsíců prenatálního života, kdy si zatím vyvíjející se človíček užívá ochrany plodové vody (víte, že je slaná?), je dost dlouhá doba na to, aby se žena se svým dítětem naučila komunikovat a rozuměla signálům, které vysílá. Je to také dost dlouhá doba na to, aby žena/matka pochopila svou mateřskou roli a případně se i naučila vytvářet bezpečné zázemí svému dítěti. Devět měsíců je dost dlouhá doba na to, aby muž/otec pochopil, že jeho důležitá role je vytvářet bezpečné zázemí své ženě a případně se naučil jak na to. V bezpečném zázemí vytvořeném mužem má žena prostor vytvořit bezpečné prostředí svému dítěti... je schopná ho vnímat, cítit, být s ním propojená... Hezká rovnice, vidíte? Nebo že by uzavřený kruh?

Během těhotenství (stejně jako během porodu) se různé střídají dvě fáze: aktivní (období mužských energií, dynamika, vnější svět) a pasivní (období ženských energií, ztišení, vnitřní svět). Už ve staré Číně se dbalo na to, aby žena během těhotenství rovnoměrně střídala obě energie a vědomě se zaměřovala na činnosti, jako jsou vyšívání, psaní básní, tanec (ženské kvality),... a jindy zase na střelbu z luku, jízdu na koni, šachy a spol. (mužské kvality). Vyvážené žensko-mužské energie během prenatálního období dávají základ jednoduchému porodu, ale i vyrovnanému lidskému jedinci, potažmo společnosti.

Dříve či později nastane den „D“, který, pokud má žena zabezpečeny výše zmíněné podmínky, je napojená na své tělo i dítě, není možné přehlédnout. Poté, co si oba hlavní aktéři (žena – dítě) vyšlou vzájemné signály, že jsou oba připraveni, přirozený porodní proces začíná. Může se stát, že jeden je připravený dříve než druhý, a žena či dítě si ve svém stávajícím stavu potřebují ještě něco na fyzické, psychické či jiné úrovni doprožít (doladit, vyřešit)... Je to v pořádku. Přirozené těhotenství s touto situací počítá a nabízí prostor pro vzájemné sladění se. Jednoduše řečeno, když se rozhodnete si s někým vyjet na výlet jedním člunem a on vedle vás na sedačce ještě není, také na něj počkáte, samozřejmě po dobu, která je smysluplná a čekání vám nijak neubližuje. Pokud máte pocit, že se nám v tuto chvíli někam vytratil muž/otec, tak vězte, že ona „připravenost“ ženy či dítěte je s připraveností muže propojená. Rodina je živý organismus, kde jeden ovlivňuje druhého, ať se nám to líbí či nikoliv. Viděno prostřednictvím přirovnání: pokud jsou žena a dítě cestovatelé v jednom člunu, je tím člunem právě muž. Každý má jinou roli, ale jeden bez druhého a třetího se neobejdou.

Pokračování zase příště...

Koukněte na:
www.sweb.cz/luciegroverova

Ilustrace: Jaroslav Švandrlík, www.yarwik.estranky.cz